

Sygn. akt I ACz 353/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. S. i K. S.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I C 127/14

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powodów o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazano, że powodowie nie przedłożyli wszystkich żądanych przez Sąd dokumentów, a z tych które przedstawili wynika, że podana w ich oświadczeniach wysokość dochodów została zaniżona, a wydatki zawyżone.

W każdym razie z ustaleń Sądu wynika, że powodowie uzyskują stałe miesięczne dochody w łącznej wysokości 4.247 zł, podczas gdy ich miesięczne wydatki nie przekraczają kwoty 4.000 zł. Ponadto każde z nich otrzymało od pozwanego ubezpieczyciela po 30.000 zł, tj. łącznie 60.000 zł - tytułem zadośćuczynienia oraz 8.350 zł – tytułem zwrotu kosztów pogrzebu.

Od powyższego postanowienia powodowie wnieśli zażalenie, w którym domagali się jego zmiany poprzez zwolnienie ich od kosztów sądowych w całości. Wskazując na naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.) twierdzili, odwołując się do swojej sytuacji finansowej i zdrowotnej, że nie są w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu. W przekonaniu powodów nie można od nich oczekiwać, że uzyskaną od ubezpieczyciela kwotę przeznaczą na inne cele, niż zabezpieczenie uzasadnionych potrzeb powstałych w wyniku śmierci syna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że treść zażalenia nie koresponduje z treścią uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Powodowie koncentrują się bowiem na wykazaniu, że sytuacja finansowa i zdrowotna uniemożliwia

im poniesienie kosztów sądowych w sprawie, podczas gdy zasadniczym powodem oddalenia ich wniosku było złożenie nierzetelnych oświadczeń i co do tego nie ma wątpliwości, jeżeli porówna się treść tych oświadczeń (k. 14-15, 16,17) z dostarczonymi przez nich na żądanie Sądu dokumentami (k.23-33). Powodowie w sposób wybiórczy odnieśli się do wezwania Sądu i nie przedstawili większości żądanych dokumentów, które pozwoliłyby na obiektywną ocenę, czy faktycznie potrzebują wsparcia ze strony Państwa. Nawet też w zażaleniu nie podjęli próby wyjaśnienia stwierdzonych przez Sąd rozbieżności, uzupełnienia brakujących dokumentów, czy też wyjaśnienia przyczyn ich niezłożenia.

Należy podkreślić, że zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją o charakterze wyjątkowym, w Polsce bowiem zasadą jest odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych. Stąd uzyskanie takiego zwolnienia uzależnione jest przede wszystkim od dostarczenia przez zainteresowanego dokładnych i wiarygodnych danych o jego stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Powodowie powyższego wymogu nie spełnili i to już stanowi wystarczającą przyczynę, dla której ich wnioski nie mógł zostać uwzględniony.

Na marginesie zatem przyjdzie zauważyć, że pomimo podnoszonych trudności sytuacja finansowa powodów jest stabilna, oboje mają stałe dochody, których wysokość pozwala im pokrycie wszystkich bieżących wydatków związanych z utrzymaniem rodziny. Nie było w tej sytuacji istotnych przeszkód ku temu, aby część z otrzymanej od ubezpieczyciela kwoty przeznaczyci na dochodzenie swoich roszczeń przed sądem, przy podkreśleniu, że wydatki na ten cel mają charakter tymczasowy, w razie bowiem uwzględnienia powództwa powodowie otrzymają ich zwrot od pozwanego. Decydując o przeznaczeniu tych środków na inne własne cele nie mogą zasadnie oczekiwać, że koszty sądowe pokryją za nich inni obywatele, bo do tego w istocie sprowadza się zwolnienie od kosztów sądowych. Koszty sądowe nie mogą być traktowane jako wydatki drugorzędne, ponoszone wyłącznie po zaspokojeniu innych potrzeb zobowiązanego.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i zażalenie powodów oddalił, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.